

indtil 11 Alen), naar der for alle de saaledes til Hjørneeiendommen hørende Bygninger haves $\frac{1}{4}$ ubebygget Areal.

3. Der søies til Lovens Bestemmelser om Bygningernes Høide, (navnlig §§ 22, 23 og 27) følgende Tillæg:

I Gader paa ikke under 25 Alens Brede og imod aabne Pladser kan Bygningskommissionen paa de Vilkaar, som den maatte fastsætte, tillade, at de i Bygningsloven angivne Maximumshøider forøges med indtil 2 Alen for Bygninger, som kun indeholde enten fem Etager foruden Kjælder (til Brændsel, Viktualier, Vaskeskjælder osv.), eller fire Etager over Beboelseskjælder, og som ikke have Beboelse i Loftsetagen, naar dette Tillæg anvendes til en Forøgelse af Beboelsesetagerens indre Høide.

Forinden Forslagets Indsendelse indhentede Magistraten en Erklæring over samme fra Kjøbenhavns Bygningskommission, som har udtalt, at den troede i det Væsentlige at maatte slutte sig til den af Borgerrepræsentationen foreslaaede Affattelse af Lovens § 54 med de heri foreslaaede Afvigelser fra det nu Gjældende.

Med Hensyn til den Indrømmelse, som er gjort under Forslagets Post 3 i 3die Stykke, troede Kommissionen dog at burde bemærke, at den let kunde misbruges, idet den Byggende, ved at opføre en meget smal og lav, ikke til Beboelse indrettet Bygning, herefter kunde erholde Ret til at indskrænke Lværmaalet for det ubebyggede Areal udfor Beboelsesbygningen under det, som i Post 1 er bestemt for denne, f. Ex. ved en saadan kun 1 Alen dyb og 4 Alen høi Bygning til

$$\frac{24+4}{8} + 3 = 6\frac{1}{2} \text{ Alen, medens der efter}$$

Post 1 for Beboelsesbygningen forlanges $\frac{24}{4} + 3$

= 9 Alen. Et saadant Misbrug kunde hindres ved til Slutningen af Post 3 efter „samlede Høide“ at søie: „dog ikke under det Lværmaal, som Anvendelsen af Post 1 alene giver“.

I Slutningen af 4de Stykke foreslog Kommissionen dernæst at forandre: „erholde væsentligt bedre Lys“ til: „erholde tilstrækkeligt eller i ethvert Fald væsentligt bedre Lys“.

I Anledning af den i 5te Stykke foreslaaede Indrømmelse med Hensyn til Overbygningen af den nederste Del af det ellers forlangte ubebyggede Areal bemærkede fremdeles Kommissionen, at skjøndt Anvendelsen af denne Indrømmelse neppe vilde faa synderlig praktisk Betydning, men derimod paalægge Kommissionen et meget vanskeligt Over og sikkert jævnlig foranledige Klager over dens paa bedste Skjøn stillede Afgjørelse, troede den dog ikke at burde udtale sig herimod i Betragtning af de Betingelser, som knyttedes til denne Indrømmelse, og de Betingelser, som stillede navnlig til Formindskelse

af Brandfare. For imidlertid at gjøre det tydeligt, at det i Gaardsrummet Overbyggede skal brandfrit adskilles fra de andre Dele af Bygningen og for at tydeliggjøre flere af Bestemmelserne, foreslog Kommissionen, at der i Stedet for: „maa hele Stueetagen overhøvelses . . .“, sættes: „naar det overbyggede Gaardsrum og de Rum, som staa i direkte Forbindelse med dette paa brandsikker Maade adskilles fra de øvrige Dele af Bygningerne paa samme Grund samt fra Pladsen over Gaardsrummets Hvelvinger“, og endelig, at der i Stedet for: „naar der fra den indtil 7 Alens Høide bebyggede Plads . . . direkte Afgang til den Trappe, som fører til Gaden“ sættes: „naar der fra Gaardspladsen ovenpaa Hvelvingerne er Afgang til Gaden ad en til Høide med Gaardspladsen brandfri Trappe, som ikke staa i direkte Forbindelse med Rummen under Gaardens Hvelvinger, og endelig, naar der fra enhver Beboelsesleilighed i Eiendommen er direkte Afgang til 2 Trapper og man ad den ene af disse kan komme til Gaden uden at passere over Gaardspladsens Hvelvinger“.

Kommissionen henlede derhos Opmærksomheden paa, at der i Slutningsstykket af denne Paragraf feilagtig findes „Punkt 1“ i Stedet for „Punkt 2“.

Foraaendit endelig Forslaget indeholdt Tillæg til §§ 22, 23, 27 og 64, yttrede Kommissionen, at den havde anset det for bedst, om man ved det Lovforslag, som ønskedes forelagt den nu samlede Rigsdag, havde begrændset sig til Udbringinger i § 54, men at den i Øvrigt Intet havde at tilføie til Tillæget til § 64 og med Hensyn til det andet Tillæg kun skulde foreslaa, at man i Stedet for at bestemme Beboelsesetagerens Antal, alt efter den Brug, der gjøres af Kjælderens, fastsatte, at naar Kjælderens Loft ligger i det høieste 1 Alen over Fortoget, kan der gives Bygningen 5 Etager, ellers kun 4 Etager. Tillæget foresloges derfor affattet saaledes: „I Gader paa ikke under 25 Alen . . . 2 Alen for Bygninger, som ikke have Beboelse i Loftsetagen, og som, naar Kjælderens Loft ligger i det høieste 1 Alen over Fortoget, indeholde indtil 5 Etager, eller, hvis Kjælderloftet ligger høiere, indtil 4 Etager, naar dette Tillæg anvendes til en Forøgelse af Beboelsesetagerens indre Høide“.

Til disse Bygningskommissionens Udtalelser, Udbringinger og Tilspøininger har den samlede Magistrat sluttet sig.

Ved Bearbejdelsen af de saaledes foreliggende Forslag er Ministeriet ligesom ved den i 1871 foretagne Revision af Bygningsloven gaet ud fra, at den Afveielse af de økonomiske mod de sanitære Interesser, som denne vigtige Lovforandring forudsætter, i det Mindste haad de økonomiske Interesser angaar har været i saa kompetente Hænder, at der for saa vidt ikke er noget